

85

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia liczby wicewojewodów, wiceprezydentów miast oraz zastępców naczelników.

Na podstawie art. 141 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1986 r. Nr 47, poz. 227) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie określenia liczby wicewojewodów, wiceprezydentów miast oraz zastępców naczelników (Dz. U. Nr 25, poz. 125) § 1 otrzymuje brzmienie:

- „§ 1. Liczba wicewojewodów oraz wiceprezydentów miast stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi wynosi:
- 1) w województwach: stołecznym warszawskim i katowickim — 5,
 - 2) w województwach: bydgoskim, gdańskim, krakowskim, łódzkim, poznańskim, szczecińskim i wrocławskim — 4,
 - 3) w pozostałych województwach — 3.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

86

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 kwietnia 1987 r.

w sprawie zatrudniania młodocianych w wieku powyżej 16 lat przy niektórych rodzajach prac wzbronionych w górnictwie węglowym.

Na podstawie art. 204 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się na zatrudnianie młodocianych mężczyzn w wieku powyżej 16 lat, zwanych dalej „młodocianymi”, przy niektórych rodzajach prac wzbronionych, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie wykazu prac wzbronionych młodocianym (Dz. U. Nr 64, poz. 312 i Nr 71, poz. 355 oraz z 1970 r. Nr 10, poz. 86), w zakresie potrzebnym do przygotowania zawodowego w zawodach:

- 1) mechanika maszyn i urządzeń górnictwa podziemnego,
- 2) elektromontera górnictwa podziemnego,
- 3) montera teletechnicznych urządzeń w górnictwie,
- 4) montera układów elektronowych i automatyki przemysłowej — specjalizacja: urządzenia elektroniki i automatyki w górnictwie.

2. Zezwolenie dotyczy pracy pod ziemią w kopalniach węgla kamiennego, nadzorowanych przez Ministra Górnictwa i Energetyki. Zezwolenie nie może odnosić się do pracy ciągłej i powinno ograniczać się tylko do zaznajomienia młodocianych z czynnościami podstawowymi, niezbędnymi do wykonywania zawodu.

3. Czas pracy młodocianych pod ziemią nie może przekraczać 14 dni w miesiącu, przy czym czas pracy młodocianych w wieku od 16 do 17 lat nie może przekraczać 4 godzin na dobę, a w wieku od 17 do 18 lat — 6 godzin na dobę.

4. W czasie szkolenia zawodowego młodociani mogą być zatrudniani w polach szkoleniowych, tj. w oddziałach kopalni specjalnie przeznaczonych do szkolenia, lub na stanowiskach szkoleniowych w warsztatach energomechanicznych i w oddziałach ruchowych kopalni pod ziemią, zatwierdzonych do celów szkoleniowych w planie ruchu zakładu górniczego przez właściwy okręgowy urząd górnictwa.

5. Zatrudnianie młodocianych na stanowiskach szkoleniowych w warsztatach energomechanicznych i w oddziałach ruchowych kopalni pod ziemią powinno odbywać się przy pełnej obsadzie pracowników dorosłych, mających odpowiednie kwalifikacje zawodowe.

§ 2. 1. Praca młodocianych pod ziemią:

- 1) może odbywać się po stwierdzeniu zgodności warunków pracy z obowiązującymi przepisami prawa górniczego oraz przepisami i normami higienicznosanitarnymi, w tym braku nadmiernych ciśnień, braku zapylenia szkodliwego dla zdrowia, promieniowania jonizującego, nadmiernego hałasu, i po zapewnieniu dobrego przewietrzania, korzystnego mikroklimatu i odpowiedniego oświetlenia, bezpieczeństwa przeciwpożarowego, wodnego i gazowego oraz dogodnego i bezpiecznego dojścia do miejsca pracy,
- 2) nie może odbywać się w chodnikach, w których wykonywane czynności wymagają pozycji leżącej lub pochylonej, w miejscach mokrych, przy rabunku, w polach pożarowych oraz w warunkach niebezpiecznych, gdy jest wymagana duża ostrożność i doświadczenie,
- 3) nie może polegać na dźwiganiu, przenoszeniu i przewożeniu ciężarów ponad normy określone dla młodocianych.

2. Zatrudnianie młodocianych pod ziemią może odbywać się tylko:

- 1) pod nadzorem nauczycieli zawodu, zatwierdzonych przez właściwy okręgowy urząd górniczy, lub instruktorów praktycznej nauki zawodu, zatwierdzonych przez kierowników zakładu górniczego, przy czym na jednego instruktora nie może przypadać więcej niż 5 młodocianych,
- 2) zgodnie z programem zajęć praktycznych opracowanym i zatwierdzonym na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 3. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 25 lipca 1959 r. w sprawie zezwolenia na zatrudnianie młodocianych w wieku powyżej 16 lat przy niektórych rodzajach prac wzbronionych. (Dz. U. Nr 44, poz. 275, z 1960 r. Nr 19, poz. 118, z 1964 r. Nr 29, poz. 189, z 1968 r. Nr 23, poz. 154 i z 1973 r. Nr 37, poz. 216).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

87

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH

z dnia 17 kwietnia 1987 r.

w sprawie dopuszczalnych do wprowadzania do powietrza atmosferycznego rodzajów i ilości substancji zanieczyszczających, wytwarzanych przez silniki spalinowe.

Na podstawie art. 32 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) oraz w związku z pkt 2 części C załącznika nr 3 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wytwarzane przez silniki spalinowe (w tym także przez silniki spalinowe stosowane w pojazdach samochodowych): tlenek węgla, związki ołowiu i związki siarki oraz związki powodujące zadymienie spalin są substancjami zanieczyszczającymi, które nie mogą być wprowadzane do powietrza w ilościach większych niż określone w rozporządzeniu.

2. Wytwarzane przez silniki spalinowe, stosowane w pojazdach samochodowych, węglowodory i tlenki azotu są substancjami zanieczyszczającymi, które nie mogą być wprowadzane do powietrza w ilościach większych niż określone w normie branżowej BN-79/1553-11 „Pojazdy samochodowe. Dopuszczalna zawartość tlenku węgla, węglowodorów i tlenków azotu w spalinach. Wymagania i badania”.

§ 2. Dopuszczalne stężenie tlenku węgla wprowadzanego do powietrza przez pracujący na biegu jałowym

silnik spalinowy stosowany w motocyklu i w motorowerze o zapłonie iskrowym może wynosić najwyżej 5,5% objętości spalin, a przez inny silnik spalinowy — 4,5% objętości spalin przy pomiarze niedyspersyjnym analizatorem, działającym na zasadzie pochłaniania promieniowania podczerwonego.

§ 3. Dopuszczalne zadymienie spalin wprowadzanych do powietrza przez pracujący przy swobodnym przyspieszeniu silnik spalinowy może wynosić najwyżej 70% w skali dymomierza, określonego w obowiązującej normie dotyczącej pomiaru zadymienia spalin metodą absorpcji światła.

§ 4. 1. Dopuszczalne jest, z zastrzeżeniem ust. 2, wprowadzanie do powietrza przez silniki spalinowe tylko takich ilości związków ołowiu i związków siarki, jakie zawarte są w paliwach odpowiadających obowiązującym Polskim Normom.

2. Nie jest dopuszczalne po 2000 roku wprowadzanie do powietrza przez silniki spalinowe związków ołowiu, z tym że do tego roku sukcesywnie należy podejmować działania zmierzające do eliminowania tych związków.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1987 r.

Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych:
S. Jarzębski

88

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 kwietnia 1987 r.

w sprawie funduszu stypendialnego dla osób podejmujących studia prawnicze i zobowiązujących się do pracy w sądach powszechnych.

Na podstawie art. 126 § 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zasady i tryb tworzenia oraz wykorzystania funduszu stypendialnego dla osób podejmujących studia praw-

nicze i zobowiązujących się do pracy w sądach powszechnych, zwanego dalej „funduszem”,

- 2) wysokość i warunki przyznawania stypendiów z tego funduszu.

§ 2. 1. Fundusz tworzy się w ramach budżetu centralnego, w części dotyczącej Ministerstwa Sprawiedliwości.